

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Levého a soudců Mgr. Jiřiny Hronkové a Mgr. Martina Šebka ve věci

nezletilého: **David Kollár**, narozený dne 19. 5. 2007
bytem Čs. Odbojářů 919, 357 35 Chodov
zastoupený opatrovníkem městem Sokolov
sídlem Rokycanova 1929, 356 01 Sokolov

syna rodičů: **Šárka Kollárová**, narozená dne 30. 8. 1978
bytem Čs. Odbojářů 919, 357 35 Chodov
zastoupená advokátem Mgr. Janem Sýkorou
sídlem Chebská 355/49, 360 06 Karlovy Vary - Dvory

Tomáš Kollár, narozený dne 30. 5. 1975
trvale bytem Komenského 1077, 357 35 Chodov
zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Šrámkovou
sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice

o svěření do péče a určení výživného

o odvolání matky i otce proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 11. 2. 2025, č. j. 40 P 149/2024-179

takto:

- I. Odvolací řízení o odvolání otce proti výroku I rozsudku soudu prvního stupně se zastavuje.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku II potvrzuje v tom rozsahu, pokud jím byla stanovena povinnost otci platit výživné nezletilému Davidovi ve výši 5 000 Kč měsíčně od 1. 2. 2023 do 30. 6. 2023 a ve výši 4 000 Kč měsíčně od 1. 7. 2023 do 31. 12. 2023, a dále se pro období od 1. 1. 2024 mění tak, že otec je povinen nezletilému Davidovi platit s účinností od 1. 1. 2024 do 30. 4. 2024 výživné ve výši 1 000 Kč měsíčně, s účinností od 1. 5. 2024 do 31. 12. 2024 výživné ve výši 9 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 1. 2025 výživné ve výši 6 500 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci, za který se platí, k rukám matky.
- III. Ve výroku III se rozsudek soudu prvního stupně mění tak, že nedoplatek na výživném za období od 1. 2. 2023 do 30. 4. 2025 ve výši 134 300 Kč je otec povinen zaplatit nezletilému Davidovi v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 5 000 Kč splatných vždy do každého 15. dne v měsíci počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku pod ztrátou výhody splátek při nezaplacení některé z nich.
- IV. Ve výroku IV se rozsudek soudu prvního stupně mění tak, že rozsudkem soudu prvního stupně a rozsudkem odvolacího soudu je nahrazena úprava péče a výživného nezletilého Davida provedená rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 27. 11. 2018, č. j. 40 Nc 28222/2018–27.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Sokolově rozsudkem ze dne 11. 2. 2025, č. j. 40 P 149/2024-179, nezletilého Davida Kollára svěřil do výlučné péče matky (výrok I), otci uložil povinnost platit výživné na nezletilého syna Davida Kollára s účinností od 1. 2. 2023 do 30. 6. 2023 ve výši 5 000 Kč měsíčně, s účinností od 1. 7. 2023 do 30. 4. 2024 ve výši 4 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 5. 2024 ve výši 8 000 Kč měsíčně vždy do 15. dne každého měsíce předem k rukám matky (výrok II), dále otci uložil povinnost zaplatit nedoplatek na výživném za období od 1. 2. 2023 do 31. 1. 2025 v částce 122 600 Kč matce v pravidelných měsíčních splátkách po 3 000 Kč vždy spolu s běžným výživným pod ztrátou výhody splátek při nedodržení některé z nich (výrok III), tím změnil rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. 40 Nc 28222/2018, v části týkající se péče a výživy nezletilého Davida (výrok IV) a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok V).
- Soud prvního stupně po provedeném dokazování zjistil, že o péči a výživě nezletilého Davida bylo rozhodováno v souvislosti s rozvodem rodičů v roce 2018, kdy byl nezletilý svěřen do péče matky a otci bylo určeno výživné v částce 3 500 Kč měsíčně. Rodiče však v roce 2019 obnovili soužití, které trvalo do konce roku 2022, přičemž od února roku 2023 otec na výživu nezletilého nepřispíval. Na podkladě skutečností zjištěných ohledně poměrů obou rodičů i nezletilého Davida svěřil jej se souhlasem otce do péče matky a po zohlednění zákonných kritérií pro určení výživného uložil otci povinnost platit nezletilému Davidovi výživné pro období od 1. 2. 2023 do 30. 6. 2023 v částce 5 000 Kč měsíčně, neboť v té době byl otec převážně zaměstnán v SRN, a pokud zaměstnán nebyl, nebyl ještě evidován na úřadu práce, pro období od 1. 7. 2023 do 30. 4. 2024 ve výši 4 000 Kč měsíčně, kdy soud prvního stupně přihlédl ke skutečnosti, že otec byl v té době v evidenci úřadu práce a následně v pracovní neschopnosti, a tudíž nebylo v jeho možnostech dosahovat stejného příjmu jako v předchozím období, a pro období od 1. 5. 2024 ve výši 8 000 Kč měsíčně, kdy soud prvního stupně přihlédl k příjmům otce dosahovaným ve Švýcarsku po zohlednění výdajů spojených s prací ve Švýcarsku. Dle soudu prvního stupně otec

neprokázal, že od prosince 2024 nemá práci, a i pokud by mu práce ve Švýcarsku skončila, bylo v jeho možnostech si jinou práci najít, proto ponechal výživné v částce 8 000 Kč v nezměněné výši i do budoucna. Při výpočtu dluhu otce na výživném zohlednil soud prvního stupně zaplacené výživné v celkové výši 14 400 Kč, proto tento dluh za období od 1. 2. 2023 do 31. 1. 2025 vypočetl na celkovou částku 122 600 Kč, a otci jej povolil zaplatit v pravidelných měsíčních splátkách po 3 000 Kč spolu s běžným výživným. Z důvodu právní jistoty dále soud prvního stupně svým rozhodnutím změnil původní rozsudek Okresního soudu v Sokolově ze dne 27. 11. 2018, sp. zn. 40 Nc 28222/2018, v části týkající se péče a výživy nezletilého Davida, a to i přesto, že obnovením soužití rodičů po vydání tohoto rozsudku pozbyl tento rozsudek své účinnosti. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud prvního stupně dle § 23 z. ř. s.

3. Proti tomuto rozsudku podali si včasné odvolání matka i otec.
4. Odvolání matky směřovalo jen proti výrokům II a III rozsudku soudu prvního stupně, kterými bylo rozhodnuto o výživném pro nezletilého, neboť dle ní soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá také na nesprávném právním posouzení věci. V případě výroku II rozsudku soudu prvního stupně nenamítala matka nic proti té jeho části, kterou bylo rozhodnuto o výživném pro nezletilého Davida za období od 1. 2. 2023 do 30. 4. 2024, a tedy za nesprávné považovala rozhodnutí soudu prvního stupně jen ohledně stanovení výživného za období od 1. 5. 2024 ve výši 8 000 Kč měsíčně, neboť dle ní je takto stanovené výživné nepřiměřeně nízké. Dle matky z provedených důkazů vyplynulo, že průměrný měsíční čistý příjem otce činil v té době 3 334 CHF, což představuje cca částku 88 000 Kč čistého měsíčně. Otcem doložené výdaje na ubytování v penzionu, na platby zdravotního pojištění a na cestovné celkově činí průměrně 1 363 CHF, tedy cca 36 000 Kč měsíčně. Po odpočtu této částky otci zbývá cca 52 000 Kč měsíčně. Z této částky by dle doporučujících tabulek Ministerstva spravedlnosti mělo výživné činit 18 % až 20 %, tedy 9 360 Kč až 10 400 Kč. Stanovení výživného ve výši 20 % z příjmu otce navrhoval přitom i orgán sociálně-právní ochrany dětí. V dané věci je však třeba dle matky přihlídnout k dalším podstatným okolnostem, tedy že veškerá vyživovací povinnost dopadá na ni, že nezletilý je mentálně postižený, přičemž potřebuje fakticky 24hodinovou péči, a tudíž náklady na jeho péči jsou vyšší než u běžného zdravého dítěte, a že matka je odkázána ve svém příjmu zejména na dávky sociální podpory, neboť se o nezletilého syna sama stará. Otec naproti tomu má nadstandardní příjmy a vystavuje svého nemocného syna životní nouzi, matce se vysmívá a zasílá jí hanlivé e-maily a otevřeně jí sděluje, že než aby platil jí požadované výživné, nebude raději dosahovat odpovídajícího příjmu. Dále matka poukázala i na to, že otec od ní obdržel v létě 2024 částku 770 000 Kč jako podíl za prodej chaty a že od dubna 2024 do konce roku 2024 mu na jeho účet přišly prostředky v celkové výši cca 1 400 000 Kč, přesto na výživném pro syna neuhradil nic. Dle matky tedy výživné stanovené soudem prvního stupně s účinností od 1. 5. 2024 na částku 8 000 Kč neodpovídá odůvodněným potřebám nezletilého, neodpovídá schopnostem, možnostem a majetkovým a výdělkovým poměrům otce a nesplňuje ani podmínku, aby nezletilý měl stejnou životní úroveň jako otec. Matka také nesouhlasila s tím, že otci bylo povoleno zaplatit dluh na výživném ve splátkách, a to s ohledem na příjmy, které v roce 2024 otec měl, s tím, že otec disponoval či by měl disponovat prostředky, kterými by měl být schopen dlužné výživné uhradit najednou. Matka tedy navrhla, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích II a III změnil tak, že otec bude povinen s účinností od 1. 5. 2024 hradit ve prospěch nezletilého Davida výživné ve výši 10 000 Kč měsíčně a že nedoplatek na výživném za období od 1. 2. 2023 ve výši stanovené v odvolacím řízení bude otec povinen zaplatit matce do 30dnů od právní moci rozsudku.
5. Otec podal odvolání proti všem výrokům rozsudku soudu prvního stupně a namítl, že soud prvního stupně při stanovení výživného nezohlednil všechny relevantní faktory týkající se jeho příjmu a jeho majetkových poměrů s tím, že v průběhu řízení doložil své příjmy, které se výrazně odlišují od těch, které byly použity k výpočtu výživného, přičemž v současné době je bez zaměstnání. Výše výživného byla tak dle otce stanovena v částce, která je nepřiměřená jeho

aktuálním finančním možností, nereflexuje změny v jeho ekonomické situaci a důvody pro její stanovení nebyly dostatečně podloženy konkrétními důkazy o výdajích nezletilého. Dále otec namítl, že po vydání rozsudku soudu prvního stupně došlo k podstatným změnám v jeho životních podmínkách, neboť nemá v současné době stabilní zaměstnání, a tato změna by měla být zohledněna ve výši výživného pro nezletilého. Dle názoru otce soud prvního stupně také řádně nezohlednil potřeby dítěte a zejména nezohlednil skutečnou finanční situaci rodičů. Závěrem otec uvedl, že nemůže hradit výživné v plné výši, jak mu bylo (dříve) stanoveno, neboť pro to nemá dostatek finančních prostředků, nemůže hradit ani zvýšené výživné, kdy takto by byl ještě více znevýhodněn a dostal by se do větších finančních problémů, ze kterých by se nemohl nikdy vymanit. Otec tedy navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil a přehodnotil stanovení výše výživného na částku, která odpovídá aktuálním možnostem otce a spravedlivě reflektuje potřeby nezletilého.

6. Matka ve svém vyjádření k odvolání otce předně považovala za absurdní, že odvolání otce směřuje i proti výroku I rozsudku soudu prvního stupně o svěřením nezletilého do její výlučné péče, jelikož otec sám v řízení před soudem prvního stupně se svěřením nezletilého do její výlučné péče souhlasil, navíc v odvolání proti tomuto výroku rozsudku soudu prvního stupně ani nic nenamítá. K námitkám otce dále matka uvedla, že již v průběhu řízení před soudem prvního stupně otec proklamoval, že pokud mu bude stanoveno výživné ve výši, se kterou nebude souhlasit, raději ukončí své zaměstnání ve Švýcarsku, nechá se zaevidovat na úřadu práce a matka nebude dostávat žádné výživné, o čemž svědčí jeho e-mailová korespondence zasílaná jí ve dnech 15. 11. 2024, 29. 11. 2024 a 23. 1. 2025. Z této korespondence lze dle matky dovodit, že otec ji upřímně nenávidí a že se zcela dobrovolně vzdal v listopadu 2024 zaměstnání ve Švýcarsku, že si následně ve Švýcarsku jinou práci našel, a pokud nyní nepracuje a je evidován na úřadu práce, že tak učinil zcela evidentně úmyslně, aby nemusel hradit výživné nezletilému synovi v odpovídající výši. Argumentace otce ohledně jeho současné nezaměstnanosti navíc nemá dle matky absolutně žádnou relevanci ve vztahu ke zpětně vyměřenému výživnému, které bylo vyměřeno na podkladě prokázaných příjmů otce a dalších relevantních skutečností. Tvrzení otce, že nemá z čeho platit výživné se s ohledem na jeho příjmy v roce 2024 jeví dle matky jako nesmyslné a účelové, naopak lze dovodit, že se vědomě vyhýbá své vyživovací povinnosti vůči nemocnému synovi. Námitce otce, že soud prvního stupně nezohlednil potřeby nezletilého a příjmové a majetkové poměry otce, lze dát dle matky sice částečně za pravdu, nicméně s tím důsledkem, že otcí mělo být stanoveno výživné vyšší.
7. V průběhu odvolacího řízení se matka dále vyjádřila ke svým příjmům, kterých v rozhodném období dosahovala, k výplatě dávky Kindergeld v roce 2023, k výdajům v rozhodném období na bydlení a domácnost a na syna Davida.
8. Opatrovník nezletilého doporučil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I potvrdit a nezletilého svěřit do výlučné péče matky. V případě výživného doporučil s přihlédnutím k tomu, že s výživou nezletilého jsou z důvodu jeho postižení spjaté zvýšené náklady, stanovit je podle majetkových poměrů otce, s přihlédnutím na potřeby a zájmy nezletilého Davida, ve výši přibližně 20% příjmů otce, s ohledem na to také stanovit dluh na výživném s tím, že minimálně by dlužné výživné i běžné výživné mělo být stanoveno v částce uvedené v napadeném rozsudku soudu prvního stupně.
9. Při jednání odvolacího soudu dne 23. 4. 2025 vzal otec své odvolání proti výroku I rozsudku soudu prvního stupně, kterým byl nezletilý svěřen do péče matky, zpět, a proto odvolací soud pod výrokem I tohoto rozsudku podle § 207 odst. 2 o. s. ř. odvolací řízení o odvolání otce proti výroku I rozsudku soudu prvního stupně zastavil.
10. Odvolací soud tedy dále přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně s výjimkou jeho výroku I ohledně svěřením nezletilého do péče matky, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem dle § 28 z. ř. s. a dle § 1 odst. 3, 4 z. ř. s. rovněž dle § 212 a násl. o. s. ř., přihlédl k obsahu odvolání otce i matky, vyjádření matky k odvolání otce a vyjádření opatrovníka

k odvoláním rodičů, a poté, co při jednání dne 23. 4. 2025 dokazování doplnil, dospěl k závěru, že odvolání matky i otce jsou částečně důvodná.

11. V posuzované věci rozhodoval soud prvního stupně o návrhu matky na úpravu poměrů nezletilého Davida, správně zjistil skutečnosti ohledně předchozího rozhodnutí soudu o úpravě jeho poměrů, ohledně následného obnovení soužití rodičů a jeho opětovného ukončení v prosinci roku 2022 a o tom, že otec od února roku 2023 řádně svoji vyživovací povinnost vůči nezletilému neplní. Soud prvního stupně dále provedl potřebné dokazování ohledně výdělkových a majetkových poměrů obou rodičů, ohledně potřeb nezletilého Davida, kdy na skutečnosti zjištěné soudem prvního stupně z takto provedeného dokazování odvolací soud pro stručnost na tomto místě odkazuje a z nich při svém rozhodování rovněž vychází. Věc poté soud prvního stupně posoudil podle příslušných ustanovení občanského zákoníku a rozhodl o svěřeni nezletilého do péče matky a o stanovení výživného, které je povinen otec v jeho prospěch hradit.
12. Odvolací soud dokazování provedené před soudem prvního stupně doplnil, a to jednak ke zjištění aktuálních majetkových a výdělkových poměrů obou rodičů, jednak k bližšímu osvětlení jejich výdělkových schopností a možností a také ohledně nákladů matky a potřeb nezletilého.
13. Na podkladě provedeného dokazování odvolací soud zjistil, že matka je vlastnící bytu v Chodově, není evidována jako uchazečka o zaměstnání, poskytuje péči nezletilému Davidovi, který je osobou ve 3. stupni závislosti, v období měsíců července 2024 až února 2025 pobírala příspěvek na bydlení v proměnné výši od 3 711 Kč měsíčně do 7 400 Kč měsíčně, ve prospěch nezletilého Davida byl jí vyplácen příspěvek na dítě ve výši 1 580 Kč měsíčně, příspěvek na mobilitu ve výši 900 Kč měsíčně a příspěvek na péči ve výši 16 100 Kč měsíčně, jiné dávky nepobírala (zjištěno z výpisu z katastru nemovitostí, listu vlastnictví č. 2277 a č. 6300, pro katastrální území Dolní Chodov a dále ze zpráv Úřadu práce ČR, včetně platebních rozpisů či seznamů vyplacených dávek, ze dne 19. 3. 2025, 20. 3. 2025 a 21. 3. 2025). Matka byla a je zaměstnána na dohody o provedení práce, kdy z dohody se společností Kakoma s.r.o., která byla ukončena v červenci 2024, pobírala v období od dubna 2023 do července 2024 měsíčně odměnu od 1 237 Kč do 4 488 Kč, průměrně 3 332 Kč měsíčně, a z dohody se Společenstvím vlastníků jednotek ul. ČSO č. p. 918 a 919 odměnu ve výši 3 400 Kč měsíčně do prosince 2023 a od měsíce ledna 2024 ve výši 4 250 Kč měsíčně (zjištěno z dohod o provedení práce ze dne 13. 4. 2023 a 1. 6. 2023 a přehledu pohybů na účtu matky).
14. Matka dále předložila listiny, jimiž doložila platby daní (z nemovitých věcí v roce 2024 ve výši 1 961 Kč a v roce 2023 ve výši 1 089 Kč), pojistek (pojištění automobilu za roky 2023 a 2024 ve výši 5 646 Kč ročně, pojištění bytu za rok 2023 ve výši 1 399 Kč a za rok 2024 ve výši 1 621 Kč), energií (elektrina zálohově 1 400 Kč měsíčně, v roce 2023 přeplatek 1 234 Kč, v roce 2024 přeplatek 1 245 Kč, plyn zálohově 300 Kč měsíčně, v roce 2023 přeplatek 570 Kč, v roce 2024 přeplatek 125 Kč), služeb spojených s užíváním bytu (do června 2024 ve výši 4 400 Kč měsíčně, poté do prosince 2024 ve výši 4 700 Kč měsíčně a od ledna 2025 ve výši 5 235 Kč měsíčně), internetu (aktuálně 1 800 Kč měsíčně), televizního a rozhlasového poplatku (135 Kč a 45 Kč měsíčně), kabelové televize (aktuálně 199 Kč měsíčně) a rovněž oblečení a obutí (boty - 1 116 Kč v srpnu 2023), kosmetiky (697 Kč v listopadu 2023, 3 076 Kč v únoru 2025), bytového a sportovního vybavení a zdravotních pomůcek pro nezletilého (brýle - 1 780 Kč v dubnu 2024, brusle - 1 749 Kč v únoru 2024, výbava na kolo - 3 047 Kč v říjnu 2023 a 139 Kč v červenci 2024, rovnátka s příslušenstvím v roce 2024 – 51 300 Kč, zubní kartáček – 2000 Kč v březnu 2025, židle – 3 772 Kč v listopadu 2023, matrace s chráničem - 5 950 Kč v září 2024, povlečení - 1 817 Kč v červnu 2023, postel – 10 979 Kč v srpnu 2024), nákladů na automobil (6 626 Kč v březnu 2025) a rovněž stravného hrazeného ve prospěch nezletilého (350 Kč měsíčně), a dále předložila přehled dalších výdajů vynaložených ve prospěch nezletilého.
15. Matka rovněž doložila, že v roce 2023 (v měsících březnu až květnu) byla jí vyplacena dávka Kindergeld a Kinderbonus v celkové výši 5 590 EUR (zčásti jako doplatek za rok 2022 ve výši 3 555 EUR a 200 EUR), a to pro obě vyživované děti, tedy vedle Davida rovněž pro dceru Kláru

(pro obě děti v roce 2023 od ledna do května vyplaceno 367 EUR za měsíc).

16. Otec vlastníkem nemovitých věcí evidovaných v katastru nemovitostí není (zjištěno z evidence práv pro osobu v katastru nemovitostí ze dne 18. 3. 2025), za měsíc říjen 2024 dosáhl otec ve Švýcarsku příjmu 4 180,80 CHF čistého a v měsíci prosinci 2024 byly na jeho účet připsány jako příjem ze zaměstnání částky 980, 945 a 134,45 CHF (zjištěno z výplatní pásky otce za říjen 2024 a výpisů z jeho účtu), jeho pracovní poměr byl ukončen ze strany zaměstnavatele Temprow Personal Luzern GmbH výpovědí ke dni 6. 12. 2024 (zjištěno z této výpovědi).
17. Pokud otec předložil doklady o odchozích platbách dne 26. 7. 2024 ve výši 600 000 Kč a 100 000 Kč, pak v případě částky 600 000 Kč bez bližšího určení, komu a za jakým účelem byla tato platba poskytnuta, a v případě platby ve výši 100 000 Kč sice se zprávou pro příjemce „kolej a spoření Klára“, nicméně matkou tato platba ve prospěch zletilé dcery Kláry potvrzena nebyla.
18. Otec aktuálně není evidován jako uchazeč o zaměstnání u úřadu práce, z poslední evidence, která byla ukončena dne 28. 2. 2024, byl vyřazen sankčně, neboť neoznámil dohodu o pracovní činnosti se společností Index Nosluš s.r.o., nyní je evidován jen jako zájemce o zaměstnání od 24. 2. 2025, jako zájemce o zaměstnání se na úřad práce osobně nedostavil, proto mu také nebylo možné předat žádné pracovní nabídky s tím, že Úřadem práce ČR, kontaktní pracoviště Sokolov, jsou evidovány v kvalifikaci otce volná pracovní místa na plný pracovní poměr u společnosti VTD s.r.o. v pozici dělníka v oblasti výstavby a údržby budov se mzdou 20 800 Kč měsíčně a u společnosti Elesta Loket s.r.o. v pozici zedníka se mzdou v rozmezí od 25 000 Kč do 40 000 Kč měsíčně, v prvním případě bez požadavku na vzdělání, v druhém případě s požadavkem na vyučení, otci žádné dávky státní sociální podpory ani pomoci v hmotné nouzi vypláceny nejsou (zjištěno ze zpráv Úřadu práce ČR ze dne 19. 3. 2025, 20. 3. 2025, 21. 3. 2025, 27. 3. 2025 a ze dne 31. 3. 2025, včetně přehledu volných pracovních míst, přehledů plateb uchazeče a rozhodnutí o přiznání podpory v nezaměstnanosti ze dne 12. 9. 2023, ze kterého rovněž vyplývá, že otec byl v SRN zaměstnán v době od 7. 2. 2022 do 5. 5. 2023, že za období od 7. 2. 2022 do 31. 12. 2022 dosáhl celkového hrubého výdělku ve výši 33 727,22 EUR a za období od 1. 1. 2023 do 5. 5. 2023 ve výši 10 043,29 EUR, celkem tedy 43 770,51 EUR, což představuje průměrný hrubý měsíční výdělek ve výši 2 898,709 EUR, který byl přepočten na české koruny na částku 68 662 Kč a z tohoto příjmu vypočten průměrný měsíční čistý výdělek na částku 53 373 Kč). U společnosti Index Nosluš s.r.o. byl otec zaměstnán na dohodu o pracovní činnosti v době od 29. 2. 2024 do 8. 3. 2024, odpracoval zde celkem 5 pracovních dnů a obdržel za to čistou mzdu ve výši 893 Kč v měsíci únoru 2024 a 2 990 Kč v měsíci březnu 2024 (zjištěno z potvrzení společnosti Index Nosluš s.r.o. ze dne 10. 4. 2025).
19. Jde-li o nezletilého Davida, pak odvolací soud zjistil, že nezletilý David není vlastníkem žádných nemovitých věcí a nepobírá žádnou důchodovou dávku a ani jím nebylo o důchod požádáno s tím, že v evidenci ČSSZ se nenachází žádná doba jeho pojištění, což znamená, že v případě, pokud by o důchod bylo požádáno, byla by žádost zamítnuta pro nesplnění podmínky získání potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod (zjištěno z evidence práv pro osobu v katastru nemovitostí ze dne 18. 3. 2025 a ze sdělení ČSSZ ze dne 14. 4. 2025).
20. Dále odvolací soud z rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 7. 1. 2025, č. j. 20 C 112/2024-33, zjistil, že žalovanému byla tímto rozsudkem uložena povinnost platit Kláře Kollárové, narozené 6. 8. 2003, výživné ve výši 11 000 Kč měsíčně splatné do každého 15. dne v měsíci počínaje dnem 1. 8. 2024 a rovněž mu byla uložena povinnost zaplatit dlužné výživné za dobu od 1. 8. 2024 do doručení rozsudku do tří dnů od doručení tohoto rozsudku s tím že odvolání otce proti tomuto rozsudku bylo unesením Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 3. 2025, č. j. 13 Co 181/2025-41, odmítnuto.
21. Pokud jde o matkou předloženou e-mailovou korespondenci s otcem, z ní skutečně vyplývá, že otec matce sděloval svůj záměr ukončit zaměstnání ve Švýcarsku z důvodu, aby nemusel ve prospěch nezletilého hradit jí požadované výživné, že také matce předložil výpověď z pracovního

poměru, kterou měl dát svému zaměstnavateli blíže nezjištěného dne s ukončením dne 22. 11. 2024, s tím, že tato výpověď měla být jeho zaměstnavatelem akceptována, nicméně tak, že posledním pracovním dnem otce bude až den 20. 12. 2024.

22. Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že soud prvního stupně s ohledem na zjištění, že rodiče nezletilého po vydání předchozího rozhodnutí o úpravě jeho poměrů obnovili své soužití, čímž účinky tohoto předchozího rozhodnutí o úpravě poměrů nezletilého zanikly, a že následně došlo v prosinci roku 2022 k ukončení jejich soužití, správně nyní (nově) rozhodoval o úpravě poměrů nezletilého Davida. Poté, co rozhodl o svěřeni nezletilého Davida do výlučné péče matky, také správně rozhodoval o povinnosti otce hradit v jeho prospěch výživné, jelikož jím bylo správně zjištěno, že otec s účinností od 1. 2. 2023 řádně svoji vyživovací povinnost vůči nezletilému neplnil. Při určení výživného správně postupoval podle § 910 a násl. o. z. (zejména dle § 913 až 915 o. z.), a tedy hodnotil schopnosti, možnosti, majetkové poměry a životní úroveň obou rodičů, jakož i majetkové poměry a potřeby nezletilého Davida, které jsou zvyšovány jeho nepříznivým zdravotním stavem, a to diferencovaně v jednotlivých obdobích. Správně také vyšel z toho, že oba rodiče mají vyživovací povinnost ke dvěma dětem, vedle nezletilého Davida ještě k nyní již zletilé Kláře.
23. Dle názoru odvolacího soudu pro období od 1. 2. 2023 do 30. 6. 2023 stanovil soud prvního stupně výživné ve prospěch nezletilého Davida správně ve výši 5 000 Kč měsíčně, neboť takto stanovené výživné pro toto období zákonným kritériím občanského zákoníku odpovídá. Správně přitom soud prvního stupně zohlednil, že v tomto období až do 5. 5. 2023 byl otec zaměstnán v SRN, kde dosahoval čistého příjmu přesahujícího 50 000 Kč měsíčně, nicméně se získáním tohoto příjmu byly spojeny zvýšené výdaje otce v souvislosti s jeho zaměstnáním v zahraničí. S přihlédnutím k příjmu otce, byť s vědomím jeho vyšších nákladů na jeho dosažení, stanovil výživné spíše v nižší výši než by příjmu otce, výdělkovým a majetkovým poměrům matky v té době a potřebám nezletilého odpovídalo, nicméně takto stanovené výživné lze akceptovat s ohledem na to, že v první polovině roku 2023 byly rovněž ve prospěch nezletilého Davida vypláceny přídavky na děti ze SRN, které byly získány přičiněním otce a k pokrytí potřeb nezletilého Davida také sloužily. Odvolací soud přitom souhlasí se soudem prvního stupně, že výživné ve výši 5 000 Kč měsíčně je namíste stanovit i pro období od 6. 5. 2023 do 30. 6. 2023, kdy otec sice zaměstnán v SRN již nebyl, nicméně nebyl veden ani jako uchazeč o zaměstnání, přičemž předchozí dostatečně vysoké příjmy v SRN mu umožňovaly i v tomto období výživné ve výši 5 000 Kč měsíčně hradit.
24. Pokud jde o období od 1. 7. 2023 do 31. 12. 2023, i zde dle názoru odvolacího soudu soud prvního stupně výživné ve prospěch nezletilého Davida stanovil správně na částku 4 000 Kč měsíčně, a to s přihlédnutím k poklesu příjmu otce v souvislosti s tím, že byl evidován jako uchazeč o zaměstnání s podporou v nezaměstnanosti, která mu byla vyplácena po dobu 5 měsíců ve výši 22 798 Kč měsíčně a naposledy byla vyplácena v měsíci prosinci roku 2023. S ohledem na zdravotní handicap nezletilého Davida, který vyžaduje každodenní péče ze strany matky, čímž je matka nezletilého významně limitována v možnosti získání vlastního vyššího příjmu a svojí péčí o nezletilého také svoji vyživovací povinnost stále převážně vyvažuje, kdy v tomto období také již nebyl vyplácen přírůstek na děti ze SRN, a tedy jím potřeby nezletilého Davida již pokryty nebyly, nebylo možné otci stanovit výživné nižší, byť jeho příjem poklesl výrazně.
25. Na rozdíl od soudu prvního stupně má však odvolací soud za to, že ve stejné výši nelze stanovit výživné hrazené otcem pro nezletilého Davida také s účinností od 1. 1. 2024 do 30. 4. 2024, neboť v této době otec již nepobíral podporu v nezaměstnanosti, do 28. 2. 2024 byl stále veden jako uchazeč o zaměstnání, byť byl z evidence uchazečů vyřazen sankčně z důvodu neoznámení zaměstnání na dohodu o pracovní činnosti u společnosti Index Nosluš s.r.o., kde byl nicméně zaměstnán po dobu cca 1 týdne s celkovým příjmem nedosahujícím 4 000 Kč, a to ještě v době své pracovní neschopnosti, která trvala až do 28. 4. 2024, a tedy správně ani přijmout zaměstnání neměl. Vzhledem k tomu, že toto období následovalo již po období vedení otce v evidenci

uchazečů o zaměstnání s příjmem necelých 23 000 Kč čistého po dobu 5měsíců, nelze již pro toto období vycházet z toho, že by otec měl mít vytvořeny dostatečné finanční rezervy pro další hrazení výživného v nezměněné výši. Pro toto období tak bylo možné otci stanovit výživné jen v minimální výši s předpokladem alespoň určité minimální finanční rezervy otce, kterou by měl mít vytvořenu, a to ve výši 1 000 Kč měsíčně. Takové výživné sice potřebám nezletilého Davida rozhodně neodpovídá, nicméně reflektuje majetkové poměry a výdělkové možnosti a schopnosti otce v tomto období, kdy se sluší dodat, že v té době ještě otci nebyla vyplacena částka 770 000 Kč matkou, neboť ta mu byla vyplacena až v letních měsících roku 2024. V tomto období tak bylo převážně na matce, byť o nezletilého pečuje a je ve svém příjmu limitována péčí o něj, aby výživu nezletilého zajistila, a to prostřednictvím jejího příjmu z dohody o provedení práce a také prostřednictvím dávek, které byly do rodiny vypláceny.

26. Pro období od 1. 5. 2024, neboť od konce dubna 2024 byl již otec zaměstnán ve Švýcarsku, až do prosince 2024, kdy byla pracovní činnost otce ve Švýcarsku ukončena, je třeba při určení výživného opět vyjít z příjmu otce, kterého v tomto období ve Švýcarsku dosáhl, který po zohlednění veškerých vyplacených příjmů otci za měsíce květen až prosinec roku 2024 průměrně představuje čistého 3 277 CHF a po přepočtu částku kolem 87 000 Kč čistého měsíčně. Nicméně je třeba v případě otce přihlídnout ke zvýšeným nákladům na zajištění tohoto příjmu, mezi které lze počítat zvýšené náklady nejen v souvislosti s jeho ubytováním, zdravotním pojištěním, kdy je třeba v úvahu brát celé jím hrazené zdravotní pojištění, nejen jeho povinnou část, dojížděním do zaměstnání v zahraničí, ale rovněž s občasným dojížděním ze Švýcarska do České republiky a také s vyššími náklady na uspokojování všech jeho dalších potřeb v zahraničí. Po zohlednění takových zvýšených výdajů je možné dle názoru odvolacího soudu uvažovat s příjmem otce pro určení výživného ve prospěch nezletilého Davida v rozmezí od 45 000 Kč do 50 000 Kč čistého měsíčně. Pro toto období bylo třeba přihlídnout i k tomu, že otci byla vyplacena matkou částka 770 000 Kč jako majetkové vyrovnání, nicméně rovněž matce podle jejího vlastního vyjádření měla zůstat částka přesahující 650 000 Kč, tedy v tomto ohledu byly majetkové poměry pozitivně ovlivněny u obou rodičů. Otec sice namítal, že z této částky uhradil své dluhy, nicméně věrohodně tuto skutečnost nedoložil, nadto je třeba hrazení výživného považovat za prioritní povinnost otce, kterou měl v každém případě plnit, což však nečinil. Na druhou stranu s přihlédnutím k tomu, že otec není vlastníkem žádných nemovitých věcí, nemá řádně zajištěnu možnost vlastního bydlení, nelze s částkou 770 000 Kč uvažovat jako s příjmem, z něhož by měl otec hradit výhradně výživné ve prospěch obou svých dětí, které bylo v případě Kláry s účinností od 1. 8. 2024 stanoveno na částku 11 000 Kč měsíčně. Příjmu otce v tomto období s přihlédnutím k jeho dalším majetkovým poměrům, jakož i výdělkovým a majetkovým poměrům matky a potřebám nezletilého Davida tak dle názoru odvolacího soudu odpovídá výživné ve výši 9 000 Kč měsíčně, tedy v rozsahu cca 18 % až 20 % uvažovaného čistého příjmu otce, tedy vyšší, než jaké stanovil soud prvního stupně.
27. Pro období od 1. 1. 2025 nelze však dle názoru odvolacího soudu přistoupit na argumentaci soudu prvního stupně a ani matky v tom směru, že i v případě, pokud otec ve Švýcarsku zaměstnán není, když nic jiného nebylo v řízení zjištěno, mělo by být stále vycházeno ze stejného příjmu, jehož dosahoval ve Švýcarsku, neboť se tohoto zaměstnání bez vážného důvodu o své vůli vzdal. Ačkoli vyjádření otce zasílaná matce stran ukončení zaměstnání ve Švýcarsku mohou tomuto úmyslu otce nasvědčovat, nelze přehlédnout, že kupříkladu v souvislosti s jím odesílanou výpovědí z jeho strany a její akceptací zaměstnavatelem zde existují rozpory v časových údajích konce jeho zaměstnání, a nelze přehlédnout ani to, že otec byl i poté, co měl pracovní poměr ukončit, ve Švýcarsku ještě v prosinci 2024 zaměstnán, a tento jeho pracovní poměr byl ukončen ze strany jeho zaměstnavatele. Dále nelze dle odvolacího soudu spravedlivě po otci požadovat, aby byl zaměstnán v zahraničí, kde nemá rodinné ani jiné zázemí, jen z toho důvodu, aby dosahoval vyššího příjmu pro možnost uspokojení potřeb svých dětí. Dle názoru odvolacího soudu tedy i v případě, pokud otec ukončil, byť z vlastního rozhodnutí, zaměstnání v zahraničí, nelze vycházet z toho, že by se proto bez vážného důvodu vzdal výhodnějšího zaměstnání, neboť takovým vážným důvodem může být i to, že otec chce opět žít ve své rodné zemi se svými

blízkými, jak to také otec při jednání odvolacího soudu prostřednictvím svého zástupce naznačil. Na druhou stranu však již nelze akceptovat to, aby otec takové rozhodnutí přijal bez toho, že by měl zajištěný jiný zdroj příjmů v České republice, neboť v případě existence vyživovacích povinností k dětem lze po něm naopak spravedlivě požadovat, aby si nejprve zajistil odpovídající zaměstnání v České republice (možnosti otce být zaměstnán či podnikat objektivně nic nebrání, resp. nic jiného alespoň nebylo tvrzeno ani zjištěno), a teprve poté činil kroky k ukončení své pracovní činnosti v zahraničí, když skutečnou snahu otce po dalším zaměstnání v zahraničí s ohledem na e-mailovou korespondenci předloženou matkou předpokládat nelze. Pokud tedy otec přestal pracovat v zahraničí, aniž by měl zajištěno odpovídající zaměstnání či jinou výdělečnou činnost v České republice a aniž by odpovídající aktivitu k získání příjmu vyvinul alespoň po návratu do České republiky (za takovou aktivitu nelze považovat pouhé zaevidování se jako zájemce o zaměstnání bez toho, že by skutečně aktivně zaměstnání sháněl), nelze tuto skutečnost klást k tíži nezletilému Davidovi, a lze tedy pro účely určení výživného hodnotit potencialitu příjmů otce, nicméně ve vztahu k příjmu, jakého by mohl dosáhnout v České republice a nikoli v zahraničí.

28. Odvolací soud při hodnocení potenciality příjmů otce přihlédl k tomu, že otec v době předchozího rozhodování soudu o výživném byl osobou samostatně výdělečně činnou v oborech týkajících se stavebnictví a podle svého prohlášení dosahoval příjmu kolem 40 000 Kč měsíčně, přičemž i podle zjištění odvolacího soudu ohledně aktuálně volných pracovních míst by otec mohl obdobného hrubého příjmu ve stavebnictví i nyní dosáhnout. Odvolací soud tedy vychází z toho, že je v možnostech a schopnostech otce, aby dosahoval čistého příjmu minimálně ve výši 35 000 Kč měsíčně. Právě z takového příjmu otce tedy odvolací soud při určení výše výživného pro období od 1. 1. 2025 vycházel, kdy k vyplacené částce 770 000 Kč matkou v polovině roku 2024 otci mohl přihlídnout jen omezeně z důvodů, které již shora popsal. Přihlédl-li odvolací soud k tomu, že otec má stále vyživovací povinnost rovněž vůči dceři Kláře, od 1. 8. 2024 stanovenou na částku 11 000 Kč měsíčně, považoval za odpovídající zákonným kritériím částku výživného ve prospěch nezletilého Davida ve výši 6 500 Kč měsíčně, tedy téměř 19 % z jeho příjmu uvažovaného odvolacím soudem. Ačkoli jsou potřeby nezletilého Davida, kterému je již téměř 18 let, vysoké a jsou zvyšovány rovněž jeho nepříznivým zdravotním stavem, budou podle odvolacího soudu takto stanoveným výživným spolu s určitým finančním příspěvkem matky, příspěvkem na dítě a příspěvkem na mobilitu, které jsou ve prospěch nezletilého stále matce vypláceny, jeho potřeby v nezbytném rozsahu zabezpečeny.
29. Pokud jde o nedoplatek na výživném za období od 1. 2. 2023 do 30. 4. 2025, vypočetl jej odvolací soud na částku 134 300 Kč, kdy na rozdíl od soudu prvního stupně uvažoval, jak to matka odvolacímu soudu potvrdila, s otcem uhrazeným výživným v částce 16 700 Kč (celkově odvolacím soudem určené výživné činí za toto období 151 000 Kč a po odpočtu částky 16 700 Kč dluh na výživném činí právě 134 300 Kč). Pokud bylo při odvolacím jednání dne 23. 4. 2025 otcem uvedeno, že ve prospěch nezletilého Davida zaplatil ještě částku 100 Kč v měsíci dubnu 2025, pak matka tuto skutečnost prostřednictvím svého zástupce nepotvrdila, otec tuto platbu neprokázal, a proto k ní nebylo odvolacím soudem přihlíženo. Ačkoli matka žádala, aby otci k zaplacení dluhu na výživném nebyly povoleny splátky, dospěl odvolací soud k závěru, že je možné otci splátky k úhradě dluhu povolit, nicméně vyšší, než stanovil soud prvního stupně, a to ve výši 5 000 Kč měsíčně splatných vždy do každého 15. dne v měsíci počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku pod ztrátou výhody splátek při nezaplacení některé z nich. Odvolací soud k povolení splátek otci přistoupil zejména z toho důvodu, že nebylo prokázáno, že by otec nyní disponoval dostatečnou finanční částkou k úhradě celého dluhu najednou, kdy naopak otec poukazuje na svoji nepříznivou finanční situaci, s tím, že dle názoru odvolacího soudu je i v zájmu dosud nezletilého Davida neuvrhnout otce do dluhové pasti, nýbrž umožnit mu dobrovolné splnění jeho povinnosti, byť tuto svoji povinnost dlouhodobě zanedbával. Stanovením ztráty výhody splátek je současně zaručeno, že pokud otec nebude svoji povinnost vůči němu k úhradě dluhu na výživném ve splátkách řádně plnit, stane se splatným celý

dluh najednou a nezletilý David bude moci po otci vymáhat veškeré dlužné výživné. Odvolací soud povinnost k hrazení splátek stanovil otci již přímo nezletilému Davidovi, neboť počátek plnění splátek nastane nepochybně až poté, co David nabyde již své zletilosti.

30. Veden výše uvedenými úvahami tedy odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II podle § 219 o. s. ř. potvrdil jako věcně správný v tom rozsahu, pokud jím byla stanovena povinnost otci platit výživné nezletilému Davidovi ve výši 5 000 Kč měsíčně od 1. 2. 2023 do 30. 6. 2023 a ve výši 4 000 Kč měsíčně od 1. 7. 2023 do 31. 12. 2023, dále jej v tomto výroku pro období od 1. 1. 2024 podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil tak, že otec je povinen nezletilému Davidovi platit s účinností od 1. 1. 2024 do 30. 4. 2024 výživné ve výši 1 000 Kč měsíčně, s účinností od 1. 5. 2024 do 31. 12. 2024 výživné ve výši 9 000 Kč měsíčně a s účinností od 1. 1. 2025 výživné ve výši 6 500 Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci, za který se platí, k rukám matky, dále rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil ve výroku III tak, že nedoplatek na výživném za období od 1. 2. 2023 do 30. 4. 2025 ve výši 134 300 Kč je otec povinen zaplatit nezletilému Davidovi v pravidelných měsíčních splátkách ve výši 5 000 Kč splatných vždy do každého 15. dne v měsíci počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozsudku pod ztrátou výhody splátek při nezaplacení některé z nich, a ve výroku IV tak, že rozsudkem soudu prvního stupně a rozsudkem odvolacího soudu je nahrazena úprava péče a výživného nezletilého Davida provedená rozsudkem Okresního soudu v Sokolově ze dne 27. 11. 2018, č. j. 40 Nc 28222/2018-27, neboť formálně ke změně tohoto rozsudku nedochází, nicméně z důvodu právní jistoty je vhodné nahrazení jeho úpravy úpravou novou i ve výroku současného rozhodnutí vyjádřit.
31. O nákladech řízení před soudy obou stupňů rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 23 z. ř. s. tak, že žádný z účastníků právo na jejich náhradu nemá, neboť zde neshledal takové okolnosti případu, které by odůvodňovaly rozhodnutí jiné, byť jde již o hraniční případ (při své úvaze přihlédl rovněž k tomu, že sama matka náhradu nákladů řízení nepožadovala, a naopak ve svém odvolání navrhl, aby žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení přiznáno nebylo).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Plzeň 30. dubna 2025

Mgr. Jiří Levý v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Černá.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 02.06.2025, ve výroku I. právní moci dne 02.06.2025 a je vykonatelné dne 16.06.2025, ve výroku II. právní moci dne 02.06.2025 a je vykonatelné dne 16.07.2025. Připojení doložky provedla Tereza Matějčková dne 06.06.2025.